Lietas arhīva Nr. CA-0914-22/1
ECLI:LV:RAT:2022:0915.C68305621.12.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022.gada 15.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Madara Ābele,
tiesnesis Uldis Danga,
tiesnese Lauma Volberga,
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ un /pers. C/ par morālā kaitējuma atlīdzību sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 29.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2021.gada 15.februārī /pers. A/ cēlis Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā prasību pret /pers. B/ un /pers. C/ par morālā kaitējuma atlīdzību.

/pers. A/, pamatojoties uz Satversmes 92.pantu, Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 14.pantu, Civillikuma 1635., 1645.pantu, lūdzis no katra /pers. B/ un /pers. C/ par labu /pers. A/ piedzīt morālā kaitējuma atlīdzību 2500 *euro*.

Prasībā norādīti šādi argumenti.

[1.1] 2014.gada 28.aprīlī prasītāju no Rīgas policijas iecirkņa atveda ar neatliekamās medicīniskās palīdzības transportu uz /Nosaukums A/. Šajā medicīnas iestādē prasītāju pieņēmusi ārste /pers. C/. Prasītājam bija jānodod analīzes uz alkohola pārbaudi – sakarā ar to, ka prasītājam bija nodarīti miesas bojājumi.

/pers. C/, nesagaidot analīžu rezultātus, ierakstījusi prasītāja medicīniskajā kartē, ka prasītājs ir lietojis stipros alkoholiskos dzērienus.

[1.2] Ar tiesu medicīnas ekspertīzes atzinumu ticis secināts, ka prasītāja asinīs etilspirts nav konstatēts.

Sakarā ar iegūtajām traumām prasītājs ticis aizvests uz /Nosaukums B/ – prasītājam bija izsisti trīs vai četri priekšējie zobi, visu zobu nervi bija atklāti. Prasītājs cieta nepanesamas sāpes.

Prasītājs lūdzis ārstus /pers. C/ un /pers. B/ veikt prasītājam pilnu medicīnisko apskati, lai konstatētu iegūtās traumas. No sāpēm prasītājam bija šoka stāvoklis un ar grūtībām varējis parunāt.

Nedz /pers. C/, nedz /pers. B/ neveica pārbaudi, vai prasītājs ir lietojis alkoholu. Kriminālietā, pamatojoties uz ārstes /pers. C/ izdarīto ierakstu prasītāja pacienta medicīniskajā kartē, izdarīja secinājumu, ka prasītājs ir lietojis alkoholiskos dzērienus un atzina to par prasītāja vainu pastiprinošu apstākli, kas ietekmēja spriedumu.

[1.3] Ārsti /pers. C/ un /pers. B/ neveica nepieciešamos izmeklējumus, lai konstatētu, ka prasītājam ir sāpju šoka stāvoklis. To, ka 2014.gada naktī no 28. uz 29.aprīli prasītājs atradās šoka stāvoklī, apliecinājis arī pats ārsts /pers. B/, kurš prasītāja medicīniskajā kartē ierakstu par šoka stāvokli izdarījis krietni vēlāk – kad bija aprunājies ar nodaļas vadītāju. Prasītājs uzskata, ka tādējādi /pers. B/ rīkojies nolaidīgi. Krimināllietas ietvaros tika izdarīta ekspertīze, taču vēlāk izdarītu pierakstu tajā nevarēja ņemt vērā.

[1.4] Prasītājs lūdzis tiesu atzīt, ka 2014.gada 28. un 29.aprīlī prasītājam sniegtā medicīniskā palīdzība neatbilst normatīvajiem aktiem un pārkāpj prasītāja tiesības uz medicīnisko palīdzību.

[1.5] Saistībā ar minēto prasītājam ticis nodarīts morālais un fiziskais kaitējums –atbildētāju prettiesiskā rīcība novedusi tiesu pie nepareiziem secinājumiem, kas izskatīja pret

prasītāju ierosināto krimināllietu. Tādējādi prasītājam nodarīts kaitējums, jo soda mērs prasītājam noteikts balstoties uz nepareiziem secinājumiem un atzinumiem.

[1.6] Prasītājs ir otrās grupas invalīds.

[2] 2021.gada 31.marta paskaidrojumos tiesai /pers. B/ lūdzis prasību noraidīt. Paskaidrojumos minēti šādi apstākļi.

[2.1) Lietā nav strīda par to, ka /pers. B/ bija veicis prasītāja medicīnisko apskati naktī no 2014.gada 28.aprīļa uz 29.aprīli.

[2.2] Prasītājs nav iesniedzis sūdzību par nepareiziem diagnostiskajiem izmeklējumiem, nav pieprasījis kaitējuma atlīdzību Veselības inspekcijai. Tā kā šādu tiesību izmantošanai ir pagājis likumā noteiktais termiņš, prasītājs cenšas piedzīt kompensāciju no atbildētājiem.

[2.3] Atbilstoši Civillikuma 1635.panta prasībām prasītājs nav pierādījis morālā kaitējuma tiesisko pamatu sakarā ar to, ka atbildētājs it kā būtu prettiesiski ierobežojis prasītāja brīvību un sniedzis palīdzību, veicis manipulācijas vai diagnozi bez prasītāja piekrišanas. Prasītājs sniedzis informēto piekrišanu medicīniskai palīdzībai. No prasības nevar izsecināt, kāda tieši ir bijusi atbildētāja prettiesiska, proti, neatļauta rīcība.

[2.4] No prasības pieteikuma nav konstatējams, kāda ir atbildētājam pārmestā prettiesiskā rīcība. Prasītājs nav pierādījis arī morālā kaitējuma esību.

Atbildētājam kā fiziskajai personai nav jānes atbildība par saistībām, kas izriet no pacienta aprūpes līguma (tas bija noslēgts starp prasītāju un ārstniecības iestādi).

Atbilstoši juridiskajā literatūrā izteiktajam viedoklim, par tiesību aizskārumu, ko darbinieks izdarījis pēc juridiskās personas rīkojuma vai pavēles, ir vainojama juridiskā persona.

[3] 2021.gada 6.aprīļa rakstveida paskaidrojumos tiesai /pers. C/ lūgusi prasību noraidīt.

Paskaidrojumos minēti šādi apstākļi.

[3.1] 2014.gada 28.aprīlī /pers. C/, pildot neatliekamā medicīnas centra virsārsta pienākumus /Nosaukums A/, veica prasītāja primāro izmeklēšanu un pacienta dokumentu noformēšanu.

Prasītājs ticis atvests ar neatliekamās medicīniskās palīdzības dienestu. No stacionārā pacienta medicīniskās kartes bija redzama nosūtītāja dienesta diagnoze – sejas, galvas sasitums. Sista brūce apakšlūpā. Galvas smadzeņu satricinājums (?). Alkohola reibums.

/pers. C/ stacionāra uzņemšanas nodaļā veikusi pacienta apskati un veselības stāvokļa novērtēšanu, kā arī fiksējusi alkohola vai citu apreibinošu vielu lietošanas pazīmes, normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā informāciju atzīmējot pacienta medicīniskajā kartē.

Atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr. 394 "Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" 37.punktam, *ja fiziskā persona cietusi satiksmes negadījumā, nelaimes gadījumā darbā vai guvusi citu traumu un nogādāta jebkurā ārstniecības iestādēm medicīniskās palīdzības saņemšanai, ārsts, kurš sniedz medicīnisko palīdzību, ambulatorajā vai stacionārā pacienta medicīniskajā kartē (medicīniskajā dokumentācijā) norāda, vai personai ir vai nav alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu lietošanas klīniskās pazīmes, kā arī norāda datus par bioloģiskās vides paraugu ņemšanu konkrētas vielas noteikšanai*. Savukārt, atbilstoši minēto noteikumu 16.punktam, medicīniskā pārbaude ietver arī ārējā izskata (tai skaitā alkohola vai citas smakas noteikšanu).

Prasītājam tikusi konstatēta izteikta alkohola smaka elpā, kas arī tika atzīmēts pacienta

medicīniskajā kartē. Tāpat prasītājam tika paņemts bioloģiskās vides paraugs un nodots laboratoriskai alkohola koncentrācijas noteikšanai asinīs.

Prasītājs atradās uzņemšanas stacionārā apmēra 2 stundas un 20 minūtes, un tika izrakstīts no stacionāra. Šajā laikā laboratoriskās izpētes atbilde saņemta netika.

[3.2] /pers. C/ uzskata, ka nav pieļāvusi prettiesisku rīcību, nav nodarījusi prasītājam kaitējumu. Prasības pieteikumā minētie faktiskie apstākļi nerada pamatu Civillikuma 1635., 1645.panta piemērošanai, nepierāda cēlonisko sakaru starp atbildētāju rīcību un prasītāja ieskatā viņam nodarītajiem zaudējumiem.

[4] Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 29.septembra spriedumu prasība noraidīta pilnībā.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[4.1] Tiesa atzinusi, ka lietā nav konstatējami morālā kaitējuma atlīdzināšanas priekšnoteikumi, kas dotu tiesības prasītājam tiesības saņemt no atbildētājiem kaitējuma atlīdzinājumu.

[4.2] Tiesa atzinusi, ka civillietā nevar tikt pārvērtēts likumīgā spēkā esošs tiesas nolēmums krimināllietā Nr.11088094214 un tajā izlemtie jautājumi par prasītāja darbību kvalifikāciju pēc Krimināllikuma normām, kā arī prasītājam konstatētajiem atbildību pastiprinošajiem apstākļiem. Jautājums par noziedzīga nodarījuma kvalifikāciju, atbildību pastiprinošajiem apstākļiem un prasītājam piespriesto sodu attiecas uz konkrēto kriminālprocesu Nr.11088094214 un civillietā nav pārvērtējams.

Prasītāja viedoklis, ka krimināllietā, iespējams, būtu pieņemts savādāks nolēmums, ja atbildētāji būtu veikuši citādus ierakstus prasītāja pacienta medicīniskajā kartē – ir tikai prasītāja pieņēmums, kas civillietā nav pārbaudāms un līdz ar to nevar būt tiesisks pamats morālā kaitējuma atlīdzības pieprasīšanai.

Līdzīgs viedoklis izteikts arī Augstākās tiesas judikatūrā norādot, ka prasījumus sakarā ar iespējamu morālo kaitējumu kriminālprocesā iesaistītā persona nevar ierosināt civilprocesuālā kārtībā tāpēc vien, ka uzskata, ka viņai radies morāls kaitējums un tajā vainojams viņas norādītais tiesību subjekts, izvirzot par prasības pamatu iespējamos pārkāpumus, kas pārbaudāmi kriminālprocesa ietvaros (*sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada [..] spriedums lietā Nr. [..] SKC- [B]/2017. [9] punktu. Pieejams: https://www.at.gov.lv/lv/tiesuprakse/judikaturas-nolemumu-arhivs/tiesibu-aktu-raditajs*).

Īstenojot aizstāvību krimināllietā prasītājam bija iespējams arī izteikt argumentus par pierādījumu ticamību, tostarp par prasītājaprāt nepareizi veiktiem ierakstiem medicīnas dokumentos. Minēto apstākļu pārvērtēšana civilprocesuālā kārtībā nav iespējama.

[4.3] Tiesa uzskatījusi par nepamatotu prasītāja viedokli, ka atbildētāji savos profesionālajos (ārstniecības personu) pienākumos būtu atbildīgi par prasītājam krimināllietā Nr.11088094214 piemēroto sodu. Krimināllietas izskatīšana, tostarp prasītāja darbību kvalifikācija pēc Krimināllikuma pantiem, atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākļu konstatēšana un soda noteikšana ir juridiski slēdzieni, kuru izdarīšana neietilpst ārstniecības personu kompetencē.

Turklāt to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem (Kriminālprocesa likuma 128.panta otrā un trešā daļa). No minētā izriet, ka ārstniecības personu sastādītajiem dokumentiem krimināllietā nav vispārsaistoša (obligāta) spēka, bet tiesa kriminālprocesuālajā kārtībā izvērtē šo pierādījumu ticamību. Pierādījumu un faktu, kas attiecas uz kriminālprocesā būtiskiem apstākļiem – ticamības pārvērtēšana civilprocesā nav iespējama.

[5] Par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 29.septembra spriedumu /pers. A/ iesniedzis apelācijas sūdzību, pārsūdzot to pilnā apjomā.

Prasītājs lūdzis atcelt Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 29.septembra spriedumu, izskatīt lietu pēc būtības un apmierināt prasību, uzliekot par pienākumu mainīt ierakstus medicīnas dokumentos.

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[5.1] Izmantot un sniegt atbildi par alkohola pārbaudi var tikai pamatojoties uz Ministru kabineta noteikumu Nr.394 "Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" 16.3.punktu un 21.pantu. Nevar konstatēt alkohola reibumu, pamatojoties uz vienu minēto noteikumu punktu, proti, 16.1. vai 16.2. punktu.

Nav saprotams, kāpēc tiesnesis spriedumā nav pieminējis Ministru kabineta noteikumu Nr.394 "Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" 21.pantu, jo par šo pantu tikusi sniegti paskaidrojumi tiesas sēdē.

Sprieduma aprakstošās daļas 4.1.7. punktā nav pareizi norādīta informācija. Administratīvās rajona tiesas 2019.gada 28.februāra spriedumā teikts, ka šāda kaitējuma atlīdzināšanu var prasīt civiltiesiskā kārtībā vispārējās jurisdikcijas tiesā.

Administratīvā rajona tiesa atzinusi neprofesionālu ārstu darbību, sniedzot prasītajam medicīnisku palīdzību.

Pārdaugavas tiesa nav sniegusi atbildes uz prasītāja prasību vai no ārstu puses tikuši pieļauti Ministru kabineta noteikumu Nr.394 "Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" pārkāpumi.

[5.2] Pirmās instances tiesa nav pārbaudījusi ārstes /pers. C/ nepieciešamo kvalifikāciju, proti, vai bija narkologa sertifikāts. /pers. C/ nebija tiesību konstatēt faktu, kāds ticis minēts medicīnas kartē.

[5.3] Ārsts /pers. B/, sniedzot liecības kriminālprocesā, pārkāpis minētos noteikumus. /pers. B/ tiešajos pienākumos ietilpa alkohola pārbaudes ierosināšana, bet šajā gadījumā to bija izdarījusi /Nosaukums/ un šāda pārbaude netika veikta.

[5.4] Pirmās instances tiesa nav vērtējusi to, ka ārsts /pers. B/ pēc pusotra gada papildinājis prasītāja medicīnisko karti par sāpju šoku. Minētais liecina par to, ka 2014.gada 28. un 29.aprīlī medicīniskā aprūpe nebija pietiekama.

Prasītājs lūdzis /pers. B/ un /pers. C/ veikt visas nepieciešanās analīzes, lai konstatētu šoku. Tā kā ieraksts par šoka stāvokli tika izdarīts pusotru gadu pēc notikuma, nebija iespējams veikt visas nepieciešamās analīzes.

[5.5] Prasītājs nelūdz tiesai pārvērtēt viņam piespriesto sodu. Minētiem jautājumiem ir sava kārtība, ja tiesa ir pieļāvusi kļūdu. Ja atbildīgā persona rīkojas pretēji likumam, tad prasītājam ir tiesības saņemt kompensāciju. Ārsts nevar noteikt nepareizu diagnozi un viņam par šādu darbību ir jāatbild.

[6] Ievērojot Covid -19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.pantu, 2022.gada 11.maijā lietas dalībnieki tikuši informēti par to, ka lieta apelācijas instancē tiks izskatīta rakstveida procesā 2022.gada 15.septembrī.

Pušu paskaidrojumi lietā nav tikuši saņemti.

2022.gada 25.maijā tiesā saņemts /pers. A/ lūgums izskatīt lietu mutvārdu procesā. Prasītājs uzskata, ka situācija saistībā ar Covid-19 infekcijas saslimšanu ir stabila un nepastāv saslimšanas draudu. Atbildētāji/pers. C/ un /pers. B/ nebija piedalījušies lietas izskatīšanā pirmās instances tiesā un netika snieguši paskaidrojumus saistībā ar izskatāmo strīdu. Tādējādi liegta iespēja pārbaudīt viņu liecības un objektīvi izskatīt lietu.

Civillietu tiesas kolēģija nav konstatējusi pamatu civillietas izskatīšanai mutvārdu procesā. Covid – 19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.panta pirmā daļa paredz, ka civillietu tiesa var izskatīt rakstveida procesā, ja iespējams nodrošināt lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu un tiesa nav atzinusi par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Civillietu tiesas kolēģija konstatējusi, ka izskatot lietu rakstveida procesā, lietas dalībnieks tiek nodrošināts ar tām pašām tiesībām, kādas viņam paredzētas mutvārdu procesā.

Atbildētāji/pers. C/ un /pers. B/ savu interešu un tiesību nodrošināšanai izvēlējušies pilnvarot zvērinātus advokātus Edgaru Maču un Pāvelu Tjuševu, kuri piedalījušies tiesas sēdē kā atbildētāju pilnvarotie pārstāvji.

Civilprocesa likuma 82.panta pirmās daļa paredz, ka fiziskas personas lietas tiesā var vest pašas vai ar pilnvarotu pārstāvju starpniecību, kas nozīmē, ka pašai fiziskai personai nav jāpiedalās lietas izskatīšanā un viņa savu interešu nodrošināšanai var pilnvarot pārstāvi. Ņemot vērā minēto, civillietu izskatīšana mutvārdu procesā nevar uzlikt par pienākumu pašiem atbildētājiem piedalīties tiesas sēdē un sniegt paskaidrojumos. Izskatāmais strīds neietilpst to lietu kategorijā, kurās pušu piedalīšanās ir obligāta.

Motīvu daļa

[7] Civillietu tiesas kolēģija, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus un pušu paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietai pievienotos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[8] Ņemot vērā, ka ar pirmās instances tiesas spriedumu prasība tikusi noraidīta pilnībā un prasītājs ir apelācijas sūdzības iesniedzējs, apelācijas kārtībā izskatāma /pers. A/ prasība pret /pers. B/ un /pers. C/ par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu.

[9] Civillietu tiesas kolēģija konstatējusi, ka pušu starpā pastāv strīds par prasītāja tiesībām saņemt morālā kaitējuma atlīdzību pie apstākļiem, kad prasītāja ieskatā atbildētāji veikuši nelikumīgu ierakstu prasītāja pacienta medicīniskajā kartē. Saistībā ar šo krimināllietā Nr.11088094214, kurā prasītājs atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un prasītājam piemērots sods, kā atbildību pastiprinošs apstāklis konstatēts, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola reibumā.

Tiesa, izskatot krimināllietu, prasītāja darbības būtu kvalificējusi pēc cita Krimināllikuma panta, ja /pers. B/ būtu pareizi piefiksējis prasītājam sāpju šoku, pareizi konstatējis simptomātiku, lai kriminālprocesā būtu iespējams veikt ekspertīzi.

[10] Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa veikusi vispusīgu lietas apstākļu un pierādījumu pārbaudi un pareizi nonākusi pie secinājuma, ka prasība ir noraidāma. Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar to pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai.

[11] Apelācijas sūdzībā izteikts lūgums tiesai uzlikt par pienākumu izmainīt medicīnisko dokumentu ierakstus un atcelt Pārdaugavas tiesas 2021.gada 29.septembra spriedumu.

Civilprocesa likuma 418.panta pirmā daļa paredz, ka apelācijas sūdzībā nedrīkst grozīt prasības priekšmetu vai pamatu, ietvert jaunus prasījumus, kas nav celti pirmās instances tiesā.

Civillietu tiesas kolēģija konstatējusi, ka prasītājs cēlis prasību par morālā kaitējuma atlīdzību un prasībā nav ticis izvirzīts prasījums par pienākuma uzlikšanu atbildētājiem. Apelācijas instancē izskatot prasību, kura nav bijusi celta pirmās instances tiesā, tiktu pārkāptas apelācijas sūdzības robežas un spriedums tiktu sastādīts pretēji Civilprocesa likuma 426.panta otrās daļas noteikumiem. Pie šādiem apstākļiem apelācijas kārtībā izskatāma prasība par morālā kaitējuma atlīdzību.

Prasītājs, lūdzot atcelt Pārdaugavas tiesas 2021.gada 29.septembra spriedumu, nav norādījis Civilprocesa 427.panta pirmajā daļā norādītos gadījumus, kad pirmās instances tiesas spriedums atceļams un lieta nosūtāma jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesai. Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija noraida prasītāja lūgumu atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un nosūtīt lietu izskatīšanai pirmās instances tiesai.

[12] Izvērtējot apelācijas sūdzības argumentus, Civillietu tiesas kolēģija konstatējusi, ka prasītājs nav norādījis apstākļus, kuru dēļ būtu gatavojams spriedums par prasības apmierināšanu, proti, apelācijas sūdzības argumenti ir par to, ka tiesai ir jāsniedz Ministru kabineta noteikumu Nr.394 "Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" interpretācija saistībā ar alkohola lietošanas fakta konstatāciju personai, jāvērtē ārstu rīcības atbilstība minētajiem noteikumiem, jāpārbauda ārstu kvalifikācija un ārsta /pers. B/ liecību kriminālprocesā patiesums, kā arī jānovērtē ārsta /pers. B/ rīcība, kas saistīta ar medicīniskās kartes papildināšanu, likumība.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka minētie argumenti tikuši izvērtēti Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 29.septembra spriedumā un to atkārtotai vērtēšanai nav pamata.

[12.1] Kā to norādījis pats prasītājs, tad viņa prasība ir saistīta ar krimināllietas Nr. 11088094214 izskatīšanas rezultātu, proti, prasītāja atzīšanu par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un saistībā ar piemēroto sodu. Lietā konstatēts prasītāju atbildību pastiprinošs apstāklis, ka noziedzīgs nodarījums izdarīts alkohola reibumā.

Prasītājs uzskata, ka, ja tiesa, izskatot krimināllietu, nebūtu konstatējusi prasītāja atrašanos alkohola reibumā un, ja ārste /pers. C/ nebūtu veikusi ierakstu pacienta medicīniskajā kartē, tad viņam nebūtu konstatēti vairāki pastiprinoši apstākļi un būtu cits sods. Tāpat prasītāja darbības būtu kvalificētas pēc cita Krimināllikuma panta, ja /pers. B/ būtu pareizi piefiksējis sāpju šoku.

Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka minētiem argumentiem nav pamata un tie nevar tikt izmantoti par pamatu tam, lai prasītājam atzītu tiesības saņemt morālo kaitējumu, kā to paredz Civillikuma 1635.panta noteikumi. Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka nav konstatēti tiesību doktrīnā nostiprinātie priekšnosacījumi, lai iestātos civiltiesiskā atbildība par morālo kaitējumu.

Kā to pareizi norādījusi pirmās instances tiesa un Civillietu tiesas kolēģijai nav pamata atzīt pretējo, ka civillietā nevar tik izvērtēts likumīgā spēkā stājies nolēmums krimināllietā un tajā izlemtie jautājumi par prasītāja darba kvalifikāciju pēc Krimināllikuma normām. Pie šādiem apstākļiem nav pamata

prasītāja viedoklim, ka krimināllietā būtu pieņemts savādāks nolēmums, ja atbildētāji būtu veikuši citādus ierakstus prasītāja pacienta medicīniskajā kartē.

Prasītājs krimināllietas izskatīšanas laikā varēja izmantot viņam likumā paredzētās tiesības lūgt noskaidrot ieraksta medicīniskajā kartītē patiesumu un norādīt uz apstākļiem, kas apšauba to patiesumu. Minētais jautājums nevar tikt atkārtoti izvērtēts civillietas materiālos, prasītājam ceļot prasību par morālā kaitējuma atlīdzību.

Šāds viedoklis pausts Senāta 2017.gada spriedumā SKC- [B]/2017, proti, "personas tiesības un likumīgās intereses kriminālprocesa ietvaros tiek aizsargātas ar Kriminālprocesa likumā noteiktajiem tiesiskajiem līdzekļiem. Attiecība, kas kriminālprocesā veidojas starp valsti un kriminālprocesā iesaistīto personu, nav civiltiesiska attiecība. Likums "Par tiesu varu" ir nodalījis tiesas spriešanu civillietās, krimināllietās un administratīvajās lietās. Tas nozīmē, ka valsts apsūdzības uzturēšanā nevar iejaukties citas nozares tiesas spriešanā, kā arī nevar civilprocesuālā kārtībā vērtēt krimināllietā pārbaudāmos apstākļus, procesuālās un izmeklēšanas darbības."

[12.2] Apelācijas sūdzības argumenti attiecībā par to, ka tiesai jāveic Ministru kabineta noteikumu Nr.394 "Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" interpretācija, jāvērtē ārstu rīcības atbilstība minētajiem noteikumiem, jāpārbauda ārstu kvalifikācija un jāpārbauda ārsta /pers. B/ liecību kriminālprocesā patiesums, kā arī jānovērtē ārsta /pers. B/ rīcības likumība, kas saistīta ar medicīniskās kartes papildināšanu, vērsta uz krimināllietā minētu apstākļu atkārtotu izvērtēšanu. Minētie apstākļi bija izvērtējami krimināllietas izskatīšanas laikā un tie civiltiesiskā kārtībā nevar tikt pārbaudīti. Līdz ar to šādai prasībai nav pamata un tā uzskatāma par nepamatotu un noraidāmu.

[13] Ņemot vērā, ka prasītājs ticis atbrīvots no tiesas izdevumus samaksas, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus uzņemas valsts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 433., 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

noraidīt /pers. A/ prasību pret /pers. B/ un /pers. C/ par morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā.

Tiesnese M.Ābele

Tiesnesis U.Danga

Tiesnese L.Volberga